

Postanowienie z dnia 18 maja 2000 r.

II UZ 36/00

Sprawa dotycząca orzeczenia okresowej częściowej niezdolności do pracy w miejsce dotychczasowej całkowitej niezdolności do pracy jest sprawą o wysokość świadczenia rentowego, w której kasacja jest dopuszczalna zależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Przewodniczący SSN Andrzej Kijowski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Jerzy Kuźniar, Teresa Romer.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 maja 2000 r. sprawy z wniosku Ryszarda W. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w Z.W. o dalsze prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 4 lutego 2000 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi postanowieniem z dnia 4 lutego 2000 r. [...] odrzucił kasację, którą ubezpieczony Ryszard W., działający przez swego pełnomocnika będącego adwokatem, złożył od wyroku tegoż Sądu z dnia 2 grudnia 1999 r. [...], odmawiającego zainteresowanemu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, przy ustalonym prawie do renty z tytułu częściowej niezdolności. W motywach odrzucenia kasacji Sąd Apelacyjny wskazał, że po wezwaniu do usunięcia jej formalnego braku, polegającego na niepodaniu wartości przedmiotu zaskarżenia, pełnomocnik wnioskodawcy określił ją na kwotę 7.000 zł, w tym 5.000 zł tytułem odszkodowania. Wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 2.000 zł, a więc nie sięga granicy 5.000 zł, która w sprawach o świadczenie

warunkuje dopuszczalność kasacji (art. 393 pkt 1 KPC). Wnioskodawca otrzymuje świadczenie rentowe z tytułu częściowej niezdolności do pracy, chociaż uważa, że należy mu się świadczenie w ramach całkowitej niezdolności do pracy. Przedmiotowy spór nie jest więc sprawą o prawo do świadczenia, tylko o jego wysokość, więc przepis art. 393 pkt 1 KPC znajduje tu pełne zastosowanie.

Oceny tej nie zmienia argument podnoszony przez pełnomocnika wnioskodawcy. Który, twierdzi, że orzeczenie całkowitej niezdolności do pracy uprawniałoby zainteresowanego do żądania 5000 zł odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu. Niniejsza sprawa nie jest jednak sprawą o jednorazowe odszkodowanie, tylko dotyczy wysokości renty z ubezpieczenia społecznego.

Na powyższe postanowienie zażalił się wnioskodawca, którego pełnomocnik podniósł, że przedmiotem postępowania w sprawie jest „ustalenie stanu zdrowia powoda w chwili zdarzenia – wypadku przy pracy. Ustalenie stanu zdrowia ma niewątpliwie wpływ na wysokość zarówno renty, jak i odszkodowania. Przy podawaniu wartości przedmiotu sporu należy podać sumę roszczeń. Powód uznał, że otrzymałby ok. 2000 zł więcej – renta oraz ok. 5000 zł – odszkodowanie. Przyjmując taki tok rozumowania, sprawa nie dotyczy jednorazowego odszkodowania, a wartość roszczenia przekracza kwotę 5000 zł”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne i podlega oddaleniu. Sprawą z zakresu ubezpieczeń społecznych jest zgodnie z art. 476 § 2 KPC sprawa, w której wniesiono odwołanie od decyzji organów rentowych dotyczących między innymi emerytur i rent z ubezpieczenia społecznego. Przedmiot sporu w tych sprawach określa więc przedmiot decyzji organu rentowego zaskarżonej do sądu ubezpieczeń społecznych. Wnioskodawca odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych-Oddziału w Z.W. z dnia 20 października 1998 r., odmawiającej mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, przy równoczesnym niekwestionowaniu prawa i wypłacaniu renty związanej z częściową niezdolnością do pracy. Rację ma zatem Sąd Apelacyjny gdy twierdzi, że przedmiotem sporu w niniejszej sprawie nie jest prawo do renty, tylko jej wysokość. Dopuszczalność kasacji jest więc zależna od wartości przedmiotu zaskarżenia, a tę pełnomocnik skarżącego z powołaniem się na stanowisko swego mandanta podał na kwotę „ok. 2000 zł”. Kwota ta jest niższa od pułapu

wskazanego w art. 393 pkt 1 KPC i faktu tego nie może podważyć jakakolwiek konstrukcja myślowa wnioskodawcy lub jego pełnomocnika, nie wyłączając prezentowanej w zażaleniu tezy, iż przedmiotem sprawy jest „ustalenie stanu zdrowia”, mające wpływ zarówno na wysokość renty, jak też ewentualnego (hipotetycznego) odszkodowania, których „suma” przekracza kwotę 5000 zł.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 393¹⁹ w związku z art. 397 § 2 i art. 385 KPC orzekł jak w sentencji.

=====